

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-028

De beklaagde is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 95956 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 29 november 2024
Wedstrijd: BZC H2 – OZV H2, gespeeld op 23 november 2024
Overweging: beklaagde heeft zich schuldig gemaakt aan excessief geweld
Sanctie: onvoorwaardelijke ontzegging van het recht om deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor enig team gedurende de periode, waarin het team OZV H2 8 (acht) bindende competitiewedstrijden moet spelen

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 16 december 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. F.W. Drost, vicevoorzitter en mr. J. Anema, secretaris.
2. In een brief van 26 november 2024 heeft de aanklager aan de beklaagde, ter afwikkeling van de tegen de beklaagde ingediende klacht, een schikkingsvoorstel gedaan tot 6 bindende wedstrijden ontzegging van deelname. Beklaagde heeft dat niet aanvaard, waarna de zaak door de Tuchtcommissie is behandeld en dat heeft geleid tot bovengenoemde uitspraak d.d. 29 november 2024. Vervolgens is de beklaagde van de uitspraak van de Tuchtcommissie tijdig in beroep gekomen bij de Commissie van Beroep.
3. Ter zitting zijn naast de beklaagde verschenen de beide scheidsrechters die de wedstrijd hebben geleid, de heren S. en R. De heer R. licht toe dat hij de UMV heeft gegeven, maar dat de heer S. het tuchtformulier heeft opgemaakt, na overleg met R. Beide scheidsrechters hebben de overtreding geconstateerd. In het tuchtformulier wordt melding gemaakt van een elleboogstoot waarbij de tegenstander werd geraakt en zelfs een bloedneus opliep. Er was geen sprake van een zwemmende beweging, aldus het tuchtformulier. Ter zitting herhaalt scheidsrechter R. dat hij, nadat een U20 was opgelegd en er even werd gestopt (met zwemmen), een duidelijke elleboogstoot zag. Mede-scheidsrechter S. zag hetzelfde, vanaf de overkant van het bassin. Scheidsrechter R. meldt dat het een wedstrijd was met veel forse en lompe overtredingen. In het tuchtformulier wordt het team van de beklaagde door scheidsrechter S. als 'het meest onsportieve/ruig spelende team uit zijn carrière' gekenmerkt.
4. De beklaagde zegt zich verrast te hebben gevoeld door het tuchtformulier. Hij meent dat de scheidsrechters door minder strak te fluiten verantwoordelijk werden voor een rommelige wedstrijd. Hij werd overzwommen, maar dat werd niet gezien. Zijn reactieve, wilde spel werd vervolgens wel gezien. In zijn verweerschrift in eerste aanleg spreekt beklaagde van *paniek* die daardoor (het overzwemmen) ontstond, waarna hij zich van de bodem heeft afgezet om naar boven te komen om lucht te kunnen happen. In de zitting zwakt de beklaagde de ontstane paniek en het afzetten van de bodem af. Het zou gaan om een zwemmende beweging om iemand van zijn nek af te halen. Aan de elleboogstoot heeft beklaagde geen herinnering en ook heeft hij daarna niets aan zijn elleboog gevoeld. Mogelijk heeft hij zijn tegenstander met zijn triceps geraakt. Enig letsel bij zijn tegenstander heeft beklaagde niet geconstateerd in de minuten die hij na de UMV nodig had om het bassin te verlaten. Een bloedneus of ander letsel zou hij dan toch wel hebben gezien. Al met al meent beklaagde dat een straf van 8 wedstrijden buitenproportioneel is in het licht van de feitelijke gang van zaken.
5. De scheidsrechters sluiten niet uit dat de elleboogstoot, waarover zij geen enkele twijfel hebben, door de beklaagde is gegeven in reactie op een actie van de tegenstander van de beklaagde. Zij bevestigen dat de tegenstander niet met letsel het water heeft moeten verlaten en dat er (hooguit) sprake was van een lichte bloedneus.

6. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. Voor de Commissie van Beroep geldt dat de waarnemingen van de scheidsrechter(s) het uitgangspunt zijn voor de vaststelling van de feitelijke situatie. Wanneer de twee scheidsrechters een elleboogstoot hebben geconstateerd en daarover geen twijfel hebben, ook niet nadat zij het verweer van de beklaagde hebben gehoord, is er geen of nagenoeg geen ruimte voor een betwisting van de feitelijke gang van zaken, althans heeft dat voor de Commissie van Beroep geen gevolgen. Voor de Commissie van Beroep is in deze situatie de elleboogstoot komen vast te staan. Dat deze mogelijk reactief is gegeven en dat de ernst van letsel beperkt is gebleven zijn omstandigheden die de Commissie van Beroep meeweegt in haar beoordeling.
7. Voor wat betreft de door de Commissie van Beroep op te leggen straf geldt het volgende. Een elleboogstoot is een zware overtreding die tot ernstig letsel kan leiden. De beklaagde heeft met zijn elleboogstoot, ook als deze niet bewust zou zijn gegeven, het risico genomen dat er ernstig(er) letsel zou optreden. Alle feiten en omstandigheden in ogenschouw nemende is de Commissie van Beroep van oordeel dat een ontzegging van 6 (bindende) wedstrijden, conform het oordeel van de aanklager in het onder het in punt 2 hierboven genoemde schikkingsvoorstel, een passende straf is.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 29 november 2024.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt de beklaagde vanaf 29 november 2024 onvoorwaardelijk het recht om deel te nemen aan 6 bindende wedstrijden waarin moeten worden gespeeld door het team waarvoor beklaagde als vast speler is of wordt opgegeven.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde tot een bijdrage van € 82,25 in de kosten van het geding, onder aftrek van het bedrag dat de beklaagde in het kader van de procedure bij de Tuchtcommissie heeft betaald, voor welk bedrag de vereniging van de beklaagde een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 30 december 2024

mr. J.R. Berculo, voorzitter
mr. F.W. Drost, vicevoorzitter
mr. J. Anema, secretaris